

Het speelgoedautogje

Hoe lang duurt het nog? Pim hef zo staedigiesan zere voeties van het lopen. Pim en zien keboltervrundtie Pamme hebt vekaansie! En nou bint ze mit zien beiden op reis. Vanmorgen bint ze hiel vrog op pad gaon. Pamme hef een kaart bij zuch, Pim drag de knapzak. Ze bint al wel een uur an het lopen, de zun lat zuch nog niet zien.

Krrsthsst! Pim springt zowat een halve meter de lucht in.

En dat is veur zo'n klein keboltertje een ende! Gauw schoelt e achter Pamme: W-w-w-wat was dat? Ach Pim, ie mut niet zu'n schieterd wezen. Pim döt zien oogies weer lös en zut dat het gien hiel eng biest was, mar Knientie Snuffel. '(snuf-snuf) Moi jonges, wat doet jullie dan?'

'Snuffel, wij bint op reis. Wij hebt vekaansie, dus wij gaot kieken wat der boeten het Hollebomenbos is.'

'Maor (snuf-snuf) is dat niet hiel wied vort? En gevaorlijk ok nog!' Pim kek naor zien vrundtie Pamme, mar die lat gauw zien kaart zien. 'Kiek

Snuffel, het is niet zo wied, wij loopt hier langs de grote eiken, veurbij het bosmeertie en dan volg wij het slingerpadtie langs de dassenburcht... daar is de raand van het Hollebomenbos. Op het grös van de open plek gaow dan picknicken!’

Picknicken. Dát wil Snuffel ok wel! En het neid hum ok of het grös daar echt zo sappig is as zien ome Knabbel altied zeg.

Op het pad naor het bosmeertie staot de kebolters Pim en Pamme en Knientie Snuffel iniens stil: op het pad lig een rood, glimmend speelgoedautogje.

Omdat er daar vaak pappes en mammes met heur kinder kuiert, denk ik dat een jonggie dat autogje verleuren hef.

‘As ik dat zo bekiek, das pas wij der precies in’, zeg Pim. ‘Kiek ies jonges, de deurties kunt lös en der zit een stuurtie in wat of echt dreien wil’, röp Pamme. ‘Zul die auto (snuf-snuf) ok echt rieden willen? Woj daar met naor het strand?’ snuft Knientie Snuffel. ‘Tuurlijk niet, Snuffel. ‘t Is toch zeker gien echte auto. ’

'Dat weet ik ok wel heur (snuf-snuf). Kruup der ies in Pamme jong.'

Dat lat Pamme zuk gien twee keer zeggen. Hij stapt in en je kunt het geleuven of niet; kebolter Pamme past precies op het autostoeltie. Trots dreit hij an het kleine stuurte. 'Geef mij ies een flinke drukker jonges', röp chauffeur Pamme.

Kebolter Pim en Knientie Snuffel drukt zo hard as ze kunt tegen het rooie autogje an en...ja, heur, ze kriegt hum in beweging! Pamme red! Heel eigenwies kek e um zuk hen! En dan inenend schrouwt e van: 'Niet zo hard! Niet zo hard!'

Pamme denk dat zien vrundties nog aal an 't drukken bint, maor dat is niet zo! Pim en Snuffel staot met open mond en bange ogen de auto met Pamme derin nao te kieken.

Pamme is schietensbenauwd! Want het pad löp wat naor beneden en giet recht op het Bosmeertie an.

'Mamme! Mamme!'gilt Pamme.

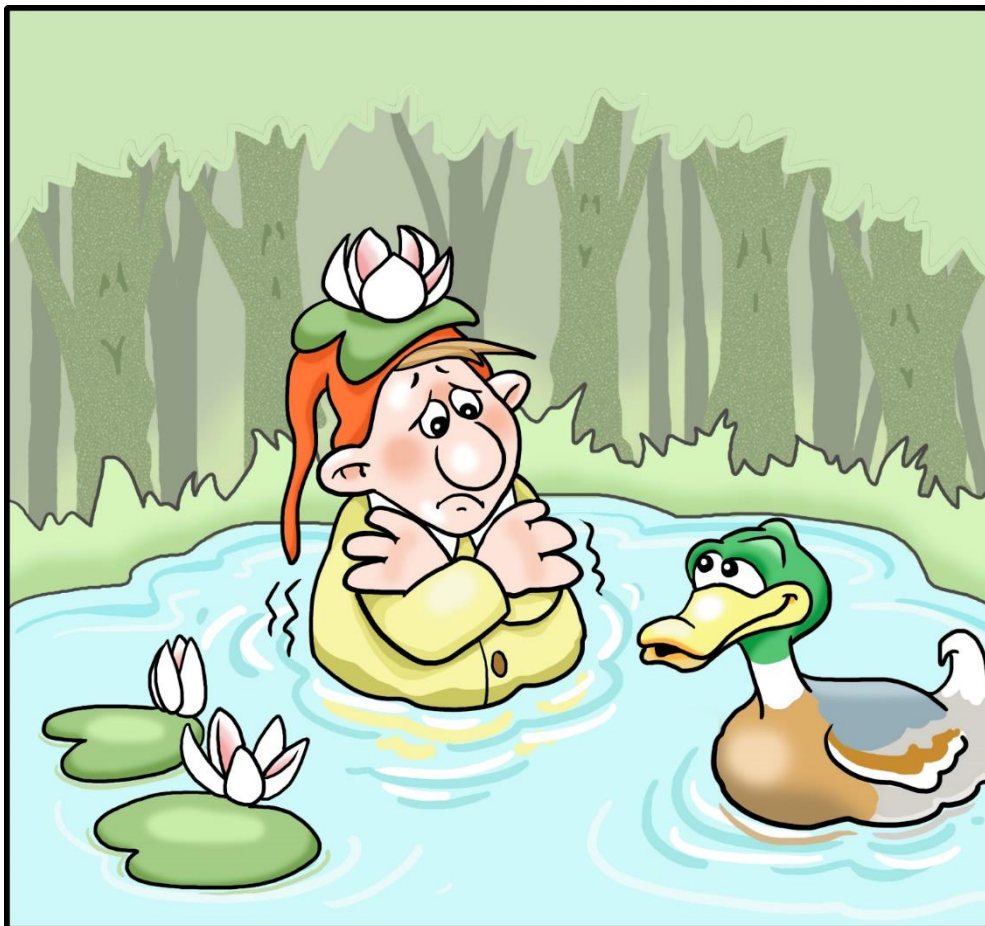
'Trek an 't stuur!' röp breurtie Pim. Pamme dreit ok wel an het stuur, maor dit speelgoedautostuurtie warkt niet goed!

Slobber de eend zöt dit allemaol gebeuren. En wat döt die dikkonteend? Hij kröp de walkaant van het meertie op en giet midden op het bospad staon. Met een klap botst het autogje met Pamme derin tegen die dikke vette slobbereend an. 'Kom der maor gauw oet Pamme jong.'

Hé, Pamme zit der helemaol niet meer in! Waor is e nou bleven?!

Kebolter Pim en Knientie Snuffel komt het pad ofrennen! Ze wiest naor het meer! Die Pamme! Hij is met een grot boog het autogje oetslingerd! Zo het waoter in!

En daor stiet e. Tot zien liefie toe in 't kolde waoter.

Gauw plonst Slobber het waoter in, grep het keboltertie beet en zet het op de wal, tussen zien vrundties. 'En nou drekt op hoes an um dreuge kleren. Aans wor je nog ziek ok. 'Dat huuf ik niet, Slobber.' Pim komp al

rap met zien knapzak anrennen. 'Pamme, Pamme, bi'j nog heel?' Pim trilt as een bladtie, Pamme klappert met zien taanden.

Oet de knapzak haalt Pim dreug goed veur zien vrundtie. 'W-w-w-ij g-g-g-gaot maor gewoon lopens wieder,' klappert Pamme. 'En Slobber nog bedankt veur 't redden, hè Slobber', bibbert Pamme nog nao van het benauwde aoventuur wat of hij beleefd hef.

'Wieder?' Slobber wil geern weten wat as de kebolterties in 't zin hebt. 'Wij hebt vekaansie. Wij gaot op reis, naor de raand van het Hollebomenbos, wij gaot picknicken.' Slobber schuddekoft: kleine kebolterties die allent naor de raand van het Hollebomenbos wilt? En daorbij hef Slobber ok wel schik an een picknick mit de keboltervrundties.

'Wat schier, een picknick, mag ik met?'

'Ja, Slobber, vanzölf mug je met oons met!' Met zien vieren kuiert de vrundties deur, over het slingerpad, naor de raand van het Hollebomenbos.